

[Poul Møller.]

over for detailhandlerstanden, at staten har villet unddrage sig vederlagsforpligtelsen.

Nu kan man jo sige, at 5 timer om måneden er ikke så forfærdelig meget. Nej, men tingets medlemmer skulle bare prøve at foreslå dette over for andre grupper af befolkningen. Hvis man pålægger en sådan arbejdsbyrde, hvad bliver det så til i arbejdstimer for de 120 000 virksomheder, der er omfattet af lovgivningen? Det bliver årligt til 7,2 mill. arbejdstimer, der kræver visse regnskabsmæssige kvalifikationer. Hvis vi ser på, hvordan overarbejdsbetaling o. lign. er i dag ude omkring i erhvervslivet, vil vi næppe finde virksomheder, der vederlægger med mindre end 10 kr. i timen, d. v. s. at bare efter embedsmændenes, efter departementets, egne beregninger skulle et rimeligt vederlag til virksomhedsindehaverne, til dem, der skal arbejde med dette ude i erhvervslivet, medføre en udgift på 72 mill. kr. Det har man set bort fra og regnet med, at man vederlagsfrit kunne inddrage denne arbejdskraft.

Fra vor side er der en vilje til at få hele skattereformarbejdet ind i en rolig gænge nu. Hvis vi skal deltage i en udvidet forbrugsbeskatning, må de direkte skatter både lettes og forenkles, og der må skabes en helhedsløsning, der lever op til de konklusioner, årsoversigten fører frem. Det må være regeringens pligt at udforme en plan i overensstemmelse med dens egne konklusioner på disse områder, i overensstemmelse med de skøn og de vurderinger, som den har gjort til sine egne, og føre dette ind i arbejdet omkring omsætnings-skatten og skattereformen. Vi er rede til fordomsfrit at tage fat på at arbejde med disse spørgsmål, men vi møder ikke for at spille efter statsministerens dommerfløjte i fodboldspil. Vi kræver den fornødne tid til at få alle vore spørgsmål belyst, og vi lader os ikke spise af med løse ord og talemåder, som vi ikke har en døjt tillid til.

Helge Larsen: De ændringsforslag til udskrivningslovforslaget, som vi har til behandling, betyder i realiteten, at udskrivningsloven for skatteåret 1962-63 vil blive identisk med den udskrivningslov, der gælder for indeværende skatteår, og når vi er nået frem til dette resultat, hænger det sammen med, at det ikke er lykkedes under forhandlingerne om indførelse af almindelig omsætningsafgift at nå til ende med disse forhandlinger og få alle problemer i forbindelse hermed belyst.

Jeg må måske i tilknytning til det, der allerede er sagt tidligere her i dag, have lov at fremhæve — og det tror jeg at alle, der har deltaget i udvalgsarbejdet, er enige i — at de oplysninger, som blev ønsket af udvalget, på hurtig og udtømmende måde blev stillet til udvalgets rådighed af de embedsmænd, som har arbejdet med hele spørgsmålet om omsætningsafgift, og som har givet et ganske fortræffeligt grundlag for en vurdering af det. Det er rigtigt, at vi mangler engrosledsundersøgelsen, men den vil vi vel kunne have i løbet af forholdsvis kort tid, og dermed vil vi kunne gå videre med forhandlingerne om omsætningsafgift.

Jeg skal ikke gøre mange flere bemærkninger om omsætningsafgiften i dag, men vil dog gerne sige, at jeg, da man begyndte at drøfte tanken om omsætningsafgift, var af den opfattelse, at det måtte være det eneste rigtige at lægge en sådan afgift i engros- og produktionsleddet — jeg siger både engros- og produktionsleddet; man skal jo erindre, at den ikke bare kan lægges i engrosleddet, der bliver også tale om produktionsleddet. Jeg var altså af den opfattelse, at det måtte være den enkleste og mest rationelle form for opkrævning af omsætningsafgiften, hvis man ville indføre den, men jeg erkender blankt, at alle de oplysninger, der hidtil er givet mig om disse forhold, så afgjort peger i retning af, at det rigtige vil være at lægge den i detailledet — og jo rigtigere, jo færre undtagelser fra en almindelig omsætningsafgift man kan gennemføre. Men deri ligger